

עין משפט
נר מצוה

רבו א מיי פ"א מהל' וסיה הלכה 1 סמג
עשין פפ טושי"ע ח"מ ס"י ערה סעף ח:
רבו ב ג מיי שם טושי"ע שם ס"ט:

רבה ד מיי שם הל' ס טושי"ע שם ספ"י י:
רבה ה מיי שם פ"ג הלכה ט סמג
עשין פפ טושי"ע ח"מ שם ספ"י כא:
רל ו ז ח מיי שם הל"ג טושי"ע שם ספ"י י:
רלא ט מיי שם הל' ד טושי"ע שם סעף טו:
רלב י ב מיי פ"ג מהל' מכירה הל' ז עיין
השגות וכסף משה סמג
עשין ענ טושי"ע ח"מ ס"י קטא סעף ג:

רבינו גרשום

הגר: לקנות אותה ואת חברתה. דלא החזיק אלא באחת ובעי למקיני מחזיקות האחת שתי השדות דסבר הואיל והמצר עולה לשתיהן כשהיה אחת יומי. אעפ"כ לא קני אלא אותה שהחזיק בה: לקנות את חברתה. כלומר דלא נתכבין לקנות אותה שהחזיק אלא חברתה: אף אותה. שהחזיק בה: לא קנה. משום דלא נתכבין לה כל שכן חברתה דלא קנה: לקנות אותו ואת הפנימי: בחזקת החזיק דסבר הואיל ואיז ליה דרך החיצון לא צריך להחזיק אלא בחיצון ובההוא חזקה אקנה שתיהן. אפילו הכי לא קני אלא חיצון: החזיק לו לקנות את הפנימי דהחזיק בחיצון ולא נתכבין לקנות חיצון סבר לקנות פנימי. לא חיטא דפנימי לא קנה הואיל ולא החזיק בו. אלא אף חיצון דחזיק לא קנהו הואיל דלא נתכבין לקנותו אלא לפנימי. החזיק בפנימי והי קסבינו ומבין לקנות אותו ואת החיצון קנה שתיהן הואיל ויש דרך לפנימי על החיצון. החזיק בפנימי ולא לדעת לקנות את הפנימי אלא לקנות באותה חזקה את החיצון. אף פנימי לא קנה וכל שכן חיצון דמאחר דלא קנה פנימי לא קנה חיצון: לבני בעלמא הוא דאפיך. כאדם שמתוך דלא לבנים ממקום למקום דלא חשוב עיקר בנין כ"ו שלא העמיד הדלתות כדאמר נעל היינו עיקר: סידר. בסיד: וכיוצ. צריך בו ציור אחד כבוחל מן הסיד על שמי קורה כמו שעושין בפלטין וכנגד הפתח היו חשוב דניכר: המציץ מצעותיו של נכרי בנכסי הגר אע"פ דלא הוי לא נעל ולא גדר הוי חזקה: ואגהר לעינין. שהראה לנו ראיא לדבריו מן המטנה דחזקה כל שהוא הויא חזקה: הגבירה העבד לרב קנאו. דהיינו קצת שימוש: ה"ק אגבהיה איהו לרביה קנייה. דהיינו חזקה קצת שימוש: הגבירה רבו לעבד. היינו טפי עיקר מחזקה דהגבהה קונה בכ"מ אפי' ברשות של חבירו ואפי' לא שבר המקום: (נוסחא א') ואם שבר מקומו והגבירה והניחו שם קונה.

נג:

אותה קנה וחברתה לא קנה. והא דאמר' צפ"ק דקדושין (דף כו.) גבי עשר שדות צעשר מדינות החזיק באחת מהן קנה כולן התם צנותן לו דמי כולן והכא צנכסי הגר או צמתנה ואע"ג דאין מחוסרין דמים מכל מקום לא הוי כמכר שנתן לו דמי כולן:
לִיבְנֵי בַעֲלָמָא הוא **דאפיך**. ואע"ג דרפק צה פורתא כשצנה יסוד לא מהני מידי אלא צקרקע העומד לחרישה" וכל דמי למונא פלטריין צנויין וסד צהן סיוד אחד דקני דהתם משציה הוא צנכסי הגר דהיינו פלטריין^[כ] אצל הכא מה הן נכסי הגר הוא קרקע והיא לא נשתצחה שאין ראוי לדור שם כל זמן שאין דלתות ואי"מ והא יש צה גג ורואי ליכנס צה צחמה מפני החמה וצגשמים מפני הגשמים ו"ל דמ"מ לא חוץ לדירת קבע כל זמן שאין צה דלתות דלדצרה קילקלה דמעיקרא חוץ לזריעה והשמת לא חוץ לזריעה:

המציע מצעות בנכסי הגר קנה. ודוקא היצע אצל הלך צצית או שצב לא קנה ואפי' מונא מטות מונעות ושצב עליהם משמע דלא קנהי' להצצה חשוצה צעין: **הרחיצו** וסבו. צפרק כיצה (שצב דף מא.) דלמר רחן ולא סך מעיקרא ולא גרסינן מעיקרא דהכא משמע דסיכה היא צמר רחיצה דליכא למימר שמי סיכות היו עושין דא"כ אנואי לא חשיב ליה הכא הריא דקודם רחיצה ומקרא דורחצת וסכמ אין ראייה דהריא סיכה איכא למימר צמיני צשמים דהריא סיכה ודאי שיהא להצצשם ולריח טוב היא אחר רחיצה שלא יעצירו המים את הצשמים:
אדעתא

סבו גדרו והלבישו והנעילו והגבירו קנאו אמר ר"ש לא תהא חזקה גדולה מהגבתה שהגבהה קונה בכל מקום אמר הכי קאמר הגבירה לרבו קנאו הגביה רבו לו לא קנאו אמר ר"ש לא תהא חזקה גדולה מהגבתה שהגבתה קונה בכל מקום א"ר ירמיה ביראה אמר רב יהודה האי מאן דשדא

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

לקנות אומה ואם חצרתה. כשמחזיק באחת נתכבין לקנות בחזקה זו את שתייהן: **אומה קנה**. לצדה אצל חצרתה לא קנה דמאז מפסיק כדאמר ר' יוסי צר חנינא לקמן צשמעתי' ונה. ע"ש המצר והחצב מפסיקין צנכסי הגר. ודוקא נכסי הגר דממילא קני הלכך אין צו כח לקנות אלא אומה שדה שהחזיק צה אצל צמכר מודי ר' יוחנן שאם החזיק צאחי' מהן קנה כולן כדאמרינן צפ' ראשון דצ"ק (דף צג.) ולקמן צהמוכר את הבית (דף סו.) אמר שמואל מכר לו י' שדות צעשר מדינות החזיק באחת מהן קנה כולן ומניא צהדיא כוותיה דשמואל צפ"ק דקדושין (דף כו.) ומפרש טעמא דסדנא דארעא חד הוא וכדמפרש התם צברייתא צדיא שקנה כולן שנתן לו לוקח למוכר דמי כולן דכולהו אשתעבדו ליה ללוקח צצביל מעותיו איהי חזקת אחת מהן לקנות כולן אצל לא נתן לו דמי כולן לא קנה אלא כנגד מעותיו והלכך גבי נכסי הגר נמי דליכא מתן מעות לא קני אלא הריא שדה דלחזיק צה: **אף אומה** לא חזקה אלא מדעתו דאין אדם קונה שלא מדעתו: **צעי ר' יוחנן החזיק באחת מהן לקנות אומה והמאזר נוי'**.

מי לימא האי דלר' יוחנן לא קנה חצרתה צחזקתה דלידך היינו משום שלא נתכבין להחזיק צמצר וכיון שהוא מפסיק לא תועיל חזקה לשדה אחר שאינו מחוצר לה אצל הכא דמתכבין לקנות גם את המצר עס חצרתה מאי מי אמרי' האי מצר דהאי ארעא שהחזיק צה הוא וקנה גם המצר ודהאי ארעא י' של מצר שני גם הוא ויקנה גם אותה: או דלמא האי לחוידה קאי והאי לחוידה קאי' ר' יוחנן וס' והמאזר וסבר גרדור ור': (ד) רשב"ם ד"ה או דילמא ור' וכל אחד חשוב במקום צפני ענאן:
מוסף רש"י
התיר לו מנעלו. העבד ללוקח (קדושין כב.). גרדור. גרמאז' צלעין (שם). הגבירה. העבד את הלוקח (שם). מאי קאמר. מה ענין הגבהה דענאנא להצצהה דהכא. הגבהה דענאנא לוקח מנביה הספן והכא אמרינן שעצבד מנביאו משום עבודה שהלוקח משעבד צו לקטומו צחזקה (שם).

מוסף תוספות
א. והוא שבתא, אבל אכלא אין השבחה בחפידיה בבנין. רמב"ן. ב. דכיון שהניחו הגר לאותן בתלים בעין בקרקע נעשו גם הכתלים מכלל נכסי הגר וכאילו החזיק בגוף הקרקע דמי. ר"י מנצ.

יכול לקנות השדה אלא אורחא דמילתא נקט שאין חוששין צני אדם צקניית המצר כי אם צקנין השדה: **והחזיק צמצר**. דרפק ציה פורתא: **לקנות שטיקן**. השדות דמכאן ומכאן: **מהו**. דאם ממאי' לומר החזיק צצדה לא קנה המצר התם היינו טעמא שאין המצר צריך מן השדה ואין זקוק לו כלל אצל המצר משועבד הוא לשדה לשמרו כמו שהאפשר משמר את הצבהה ואמריינן דקדושין (שס) דעד אילו מכר לו עשר צהמות באפשר אחד מי לא קנה הצהמות צצביל שמחזיק באפשר והאי מצר נמי אפסכא דארעא הוא וכמי שמחזיק בשדות דמי: או דלמא האי לחוידה קאי. המצר לגמרי ולא דמי לאפשר של צהמות כדאמר' נמי צקדושין [שס] מי דמי התם אגודו צידו הכא לא אגודו צידו: **זה לפנים מהו**. והפנימי יש לו דריסת הרגל על החיצון לצאת לרה"ר דרך עליו: **פנימי לא קנה**. דאין אף פנימי לא קנה: **קמא לצני בעלמא הוא דאפיך**. הפך לצנים בעלמא וסדרן זה על זה דכל זמן שלא העמיד דלתות מאי קעביד מעיקרא עיילי צרווחא והשתא נמי עיילי לה צרווחא דתחלת צנין אינו עיקר אלא גמרו וכדמתן (לעיל דף מב.) נעל וגדר דהיינו העמדת דלתות אצל צנה כל שהוא לא קמני: **המונא פלטריין**. צנויין ואין חסר כלום ואין לו מה לחדש צצית ששהיה חזקה: **גדולים** לא גרסינן: **סידר**. טיח צבסד: **כיוור**. ציורין מחוקקין על הקיר: **וכמה**. הוי ייפוי להחזיק: **וכנגד הפפת**. דרך כניסת פתח הבית צכותל שכנגדו דשם נראה יותר לנו אצל צמקום אחר טפי מאמה צעי: **הא מילפא**. דלקמן אמר לן רב ששת מדעתו: **ואנהרינעו לעיינין ממחניסא**. והאיזר עייניו להציא לנו ראייה לדבריו ממחניסא דלקמן: **היצע מנעות**. ושצב שם על הקרקע צנכסי הגר קנה ואף על גב דלא היינו נעל וגדר ופרך שלא תיקן שום תיקון צקרקע אלא שנהנה גופו מן הקרקע שמשמחו הקרקע הוי חזקה. ונראה צעיני דמהכא ילפינן דנפקא לן קרקע נקנה בחזקה צקדושין [כו.] מהאי קרא ושצו צעריכס אשר תפשתם וירמיה מן צמה תפשתם צצשיצה ועוד מדכתיב וירשתם אותה וישצתם צה וצריכס יא) צמה ירשתם צצשיצה והיינו צכלל ישיצה כששוכב על הקרקע: **ציאז בחזקה**. אעבד כנעני דמתן צקדושין [כג:] שנקנה בחזקה קאי: **נעל** לו. עבד לרצו שימש העבד לרצו הוא חזקה וכן כולן. אף הציע מנעות שמשמחו הקרקע קנה: א' **והנעילו**. היינו נעל לו מנעולו דרישא ואגב שיטפא להצצשו אמר נמי הנעילו: **גרדור**. כמו ויקח לו חרש להמגרד צו (איזו צ.) **והגציו קנאו**. לקמיה מפרש מי הגציה למי: **אמר ר"ש נוי'**. לקמיה מפרש: **מאי קאמר**. הגציהו דקאמר ת"ק מי הגציה למי ומאי קמהדר ליה ר"ש דלפום ריהטא משמע דהיינו ת"ק: **הגציה העבד לרצו**. כגון שהיה צריך להגציהה זו כגון להעלותו למטמו קנאו לעבד צהגציהה זו שהרי שימש לרצו שנסמך עליו והיינו דומיא דהיצע צנכסי הגר דכיון שנסמך ונשען צצשיצתו על הקרקע קנאה: **הגציה רצו** לו לא קנאו. דלא שייכא הגציהה כי אם צמטלטלי שאין דרך להגציה צני אדם: לא **הא חזקה**. דהנעיל והלציש והרחיץ והפשיט גדולה מהגציהה רצ לעבד וקנה רצ לעבד שהרי הגציהה חמורה היא דקונה אפילו צרשות מוכר מה שאין כן צמשיצה ומסירה וגם קונה צרשות הריצים וצסימטא:

יכול לקנות בחזקת השדה אלא אורחא דמילתא נקט שאין חוששין צני אדם צקניית המצר כי אם צקנין השדה: **והחזיק צמצר**. דרפק ציה פורתא: **לקנות שטיקן**. השדות דמכאן ומכאן: **מהו**. דאם ממאי' לומר החזיק צצדה לא קנה המצר התם היינו טעמא שאין המצר צריך מן השדה ואין זקוק לו כלל אצל המצר משועבד הוא לשדה לשמרו כמו שהאפשר משמר את הצבהה ואמריינן דקדושין (שס) דעד אילו מכר לו עשר צהמות באפשר אחד מי לא קנה הצהמות צצביל שמחזיק באפשר והאי מצר נמי אפסכא דארעא הוא וכמי שמחזיק בשדות דמי: או דלמא האי לחוידה קאי. המצר לגמרי ולא דמי לאפשר של צהמות כדאמר' נמי צקדושין [שס] מי דמי התם אגודו צידו הכא לא אגודו צידו: **זה לפנים מהו**. והפנימי יש לו דריסת הרגל על החיצון לצאת לרה"ר דרך עליו: **פנימי לא קנה**. דאין אף פנימי לא קנה: **קמא לצני בעלמא הוא דאפיך**. הפך לצנים בעלמא וסדרן זה על זה דכל זמן שלא העמיד דלתות מאי קעביד מעיקרא עיילי צרווחא והשתא נמי עיילי לה צרווחא דתחלת צנין אינו עיקר אלא גמרו וכדמתן (לעיל דף מב.) נעל וגדר דהיינו העמדת דלתות אצל צנה כל שהוא לא קמני: **המונא פלטריין**. צנויין ואין חסר כלום ואין לו מה לחדש צצית ששהיה חזקה: **גדולים** לא גרסינן: **סידר**. טיח צבסד: **כיוור**. ציורין מחוקקין על הקיר: **וכמה**. הוי ייפוי להחזיק: **וכנגד הפפת**. דרך כניסת פתח הבית צכותל שכנגדו דשם נראה יותר לנו אצל צמקום אחר טפי מאמה צעי: **הא מילפא**. דלקמן אמר לן רב ששת מדעתו: **ואנהרינעו לעיינין ממחניסא**. והאיזר עייניו להציא לנו ראייה לדבריו ממחניסא דלקמן: **היצע מנעות**. ושצב שם על הקרקע צנכסי הגר קנה ואף על גב דלא היינו נעל וגדר ופרך שלא תיקן שום תיקון צקרקע אלא שנהנה גופו מן הקרקע שמשמחו הקרקע הוי חזקה. ונראה צעיני דמהכא ילפינן דנפקא לן קרקע נקנה בחזקה צקדושין [כו.] מהאי קרא ושצו צעריכס אשר תפשתם וירמיה מן צמה תפשתם צצשיצה ועוד מדכתיב וירשתם אותה וישצתם צה וצריכס יא) צמה ירשתם צצשיצה והיינו צכלל ישיצה כששוכב על הקרקע: **ציאז בחזקה**. אעבד כנעני דמתן צקדושין [כג:] שנקנה בחזקה קאי: **נעל** לו. עבד לרצו שימש העבד לרצו הוא חזקה וכן כולן. אף הציע מנעות שמשמחו הקרקע קנה: א' **והנעילו**. היינו נעל לו מנעולו דרישא ואגב שיטפא להצצשו אמר נמי הנעילו: **גרדור**. כמו ויקח לו חרש להמגרד צו (איזו צ.) **והגציו קנאו**. לקמיה מפרש מי הגציה למי: **אמר ר"ש נוי'**. לקמיה מפרש: **מאי קאמר**. הגציהו דקאמר ת"ק מי הגציה למי ומאי קמהדר ליה ר"ש דלפום ריהטא משמע דהיינו ת"ק: **הגציה העבד לרצו**. כגון שהיה צריך להגציהה זו כגון להעלותו למטמו קנאו לעבד צהגציהה זו שהרי שימש לרצו שנסמך עליו והיינו דומיא דהיצע צנכסי הגר דכיון שנסמך ונשען צצשיצתו על הקרקע קנאה: **הגציה רצו** לו לא קנאו. דלא שייכא הגציהה כי אם צמטלטלי שאין דרך להגציה צני אדם: לא **הא חזקה**. דהנעיל והלציש והרחיץ והפשיט גדולה מהגציהה רצ לעבד וקנה רצ לעבד שהרי הגציהה חמורה היא דקונה אפילו צרשות מוכר מה שאין כן צמשיצה ומסירה וגם קונה צרשות הריצים וצסימטא:

יכול לקנות בחזקת השדה אלא אורחא דמילתא נקט שאין חוששין צני אדם צקניית המצר כי אם צקנין השדה: **והחזיק צמצר**. דרפק ציה פורתא: **לקנות שטיקן**. השדות דמכאן ומכאן: **מהו**. דאם ממאי' לומר החזיק צצדה לא קנה המצר התם היינו טעמא שאין המצר צריך מן השדה ואין זקוק לו כלל אצל המצר משועבד הוא לשדה לשמרו כמו שהאפשר משמר את הצבהה ואמריינן דקדושין (שס) דעד אילו מכר לו עשר צהמות באפשר אחד מי לא קנה הצהמות צצביל שמחזיק באפשר והאי מצר נמי אפסכא דארעא הוא וכמי שמחזיק בשדות דמי: או דלמא האי לחוידה קאי. המצר לגמרי ולא דמי לאפשר של צהמות כדאמר' נמי צקדושין [שס] מי דמי התם אגודו צידו הכא לא אגודו צידו: **זה לפנים מהו**. והפנימי יש לו דריסת הרגל על החיצון לצאת לרה"ר דרך עליו: **פנימי לא קנה**. דאין אף פנימי לא קנה: **קמא לצני בעלמא הוא דאפיך**. הפך לצנים בעלמא וסדרן זה על זה דכל זמן שלא העמיד דלתות מאי קעביד מעיקרא עיילי צרווחא והשתא נמי עיילי לה צרווחא דתחלת צנין אינו עיקר אלא גמרו וכדמתן (לעיל דף מב.) נעל וגדר דהיינו העמדת דלתות אצל צנה כל שהוא לא קמני: **המונא פלטריין**. צנויין ואין חסר כלום ואין לו מה לחדש צצית ששהיה חזקה: **גדולים** לא גרסינן: **סידר**. טיח צבסד: **כיוור**. ציורין מחוקקין על הקיר: **וכמה**. הוי ייפוי להחזיק: **וכנגד הפפת**. דרך כניסת פתח הבית צכותל שכנגדו דשם נראה יותר לנו אצל צמקום אחר טפי מאמה צעי: **הא מילפא**. דלקמן אמר לן רב ששת מדעתו: **ואנהרינעו לעיינין ממחניסא**. והאיזר עייניו להציא לנו ראייה לדבריו ממחניסא דלקמן: **היצע מנעות**. ושצב שם על הקרקע צנכסי הגר קנה ואף על גב דלא היינו נעל וגדר ופרך שלא תיקן שום תיקון צקרקע אלא שנהנה גופו מן הקרקע שמשמחו הקרקע הוי חזקה. ונראה צעיני דמהכא ילפינן דנפקא לן קרקע נקנה בחזקה צקדושין [כו.] מהאי קרא ושצו צעריכס אשר תפשתם וירמיה מן צמה תפשתם צצשיצה ועוד מדכתיב וירשתם אותה וישצתם צה וצריכס יא) צמה ירשתם צצשיצה והיינו צכלל ישיצה כששוכב על הקרקע: **ציאז בחזקה**. אעבד כנעני דמתן צקדושין [כג:] שנקנה בחזקה קאי: **נעל** לו. עבד לרצו שימש העבד לרצו הוא חזקה וכן כולן. אף הציע מנעות שמשמחו הקרקע קנה: א' **והנעילו**. היינו נעל לו מנעולו דרישא ואגב שיטפא להצצשו אמר נמי הנעילו: **גרדור**. כמו ויקח לו חרש להמגרד צו (איזו צ.) **והגציו קנאו**. לקמיה מפרש מי הגציה למי: **אמר ר"ש נוי'**. לקמיה מפרש: **מאי קאמר**. הגציהו דקאמר ת"ק מי הגציה למי ומאי קמהדר ליה ר"ש דלפום ריהטא משמע דהיינו ת"ק: **הגציה העבד לרצו**. כגון שהיה צריך להגציהה זו כגון להעלותו למטמו קנאו לעבד צהגציהה זו שהרי שימש לרצו שנסמך עליו והיינו דומיא דהיצע צנכסי הגר דכיון שנסמך ונשען צצשיצתו על הקרקע קנאה: **הגציה רצו** לו לא קנאו. דלא שייכא הגציהה כי אם צמטלטלי שאין דרך להגציה צני אדם: לא **הא חזקה**. דהנעיל והלציש והרחיץ והפשיט גדולה מהגציהה רצ לעבד וקנה רצ לעבד שהרי הגציהה חמורה היא דקונה אפילו צרשות מוכר מה שאין כן צמשיצה ומסירה וגם קונה צרשות הריצים וצסימטא:

יכול לקנות בחזקת השדה אלא אורחא דמילתא נקט שאין חוששין צני אדם צקניית המצר כי אם צקנין השדה: **והחזיק צמצר**. דרפק ציה פורתא: **לקנות שטיקן**. השדות דמכאן ומכאן: **מהו**. דאם ממאי' לומר החזיק צצדה לא קנה המצר התם היינו טעמא שאין המצר צריך מן השדה ואין זקוק לו כלל אצל המצר משועבד הוא לשדה לשמרו כמו שהאפשר משמר את הצבהה ואמריינן דקדושין (שס) דעד אילו מכר לו עשר צהמות באפשר אחד מי לא קנה הצהמות צצביל שמחזיק באפשר והאי מצר נמי אפסכא דארעא הוא וכמי שמחזיק בשדות דמי: או דלמא האי לחוידה קאי. המצר לגמרי ולא דמי לאפשר של צהמות כדאמר' נמי צקדושין [שס] מי דמי התם אגודו צידו הכא לא אגודו צידו: **זה לפנים מהו**. והפנימי יש לו דריסת הרגל על החיצון לצאת לרה"ר דרך עליו: **פנימי לא קנה**. דאין אף פנימי לא קנה: **קמא לצני בעלמא הוא דאפיך**. הפך לצנים בעלמא וסדרן זה על זה דכל זמן שלא העמיד דלתות מאי קעביד מעיקרא עיילי צרווחא והשתא נמי עיילי לה צרווחא דתחלת צנין אינו עיקר אלא גמרו וכדמתן (לעיל דף מב.) נעל וגדר דהיינו העמדת דלתות אצל צנה כל שהוא לא קמני: **המונא פלטריין**. צנויין ואין חסר כלום ואין לו מה לחדש צצית ששהיה חזקה: **גדולים** לא גרסינן: **סידר**. טיח צבסד: **כיוור**. ציורין מחוקקין על הקיר: **וכמה**. הוי ייפוי להחזיק: **וכנגד הפפת**. דרך כניסת פתח הבית צכותל שכנגדו דשם נראה יותר לנו אצל צמקום אחר טפי מאמה צעי: **הא מילפא**. דלקמן אמר לן רב ששת מדעתו: **ואנהרינעו לעיינין ממחניסא**. והאיזר עייניו להציא לנו ראייה לדבריו ממחניסא דלקמן: **היצע מנעות**. ושצב שם על הקרקע צנכסי הגר קנה ואף על גב דלא היינו נעל וגדר ופרך שלא תיקן שום תיקון צקרקע אלא שנהנה גופו מן הקרקע שמשמחו הקרקע הוי חזקה. ונראה צעיני דמהכא ילפינן דנפקא לן קרקע נקנה בחזקה צקדושין [כו.] מהאי קרא ושצו צעריכס אשר תפשתם וירמיה מן צמה תפשתם צצשיצה ועוד מדכתיב וירשתם אותה וישצתם צה וצריכס יא) צמה ירשתם צצשיצה והיינו צכלל ישיצה כששוכב על הקרקע: **ציאז בחזקה**. אעבד כנעני דמתן צקדושין [כג:] שנקנה בחזקה קאי: **נעל** לו. עבד לרצו שימש העבד לרצו הוא חזקה וכן כולן. אף הציע מנעות שמשמחו הקרקע קנה: א' **והנעילו**. היינו נעל לו מנעולו דרישא ואגב שיטפא להצצשו אמר נמי הנעילו: **גרדור**. כמו ויקח לו חרש להמגרד צו (איזו צ.) **והגציו קנאו**. לקמיה מפרש מי הגציה למי: **אמר ר"ש נוי'**. לקמיה מפרש: **מאי קאמר**. הגציהו דקאמר ת"ק מי הגציה למי ומאי קמהדר ליה ר"ש דלפום ריהטא משמע דהיינו ת"ק: **הגציה העבד לרצו**. כגון שהיה צריך להגציהה זו כגון להעלותו למטמו קנאו לעבד צהגציהה זו שהרי שימש לרצו שנסמך עליו והיינו דומיא דהיצע צנכסי הגר דכיון שנסמך ונשען צצשיצתו על הקרקע קנאה: **הגציה רצו** לו לא קנאו. דלא שייכא הגציהה כי אם צמטלטלי שאין דרך להגציה צני אדם: לא **הא חזקה**. דהנעיל והלציש והרחיץ והפשיט גדולה מהגציהה רצ לעבד וקנה רצ לעבד שהרי הגציהה חמורה היא דקונה אפילו צרשות מוכר מה שאין כן צמשיצה ומסירה וגם קונה צרשות הריצים וצסימטא:

מסורת הש"ס

א) קדושין כב., ב) ז'ל' וסכין, ג) עינין סה., ד) ז'ל' מרש'שין, ה) ז'ל' אחר ד"ה גרדור, ו) ג"א דחזקה,

הגהות הב"ח

א) גבי מי אמרינן מצר דארעא חד. ג"כ ס"א האי מצר דהאי ארעא ודהאי ארעא הוא וקני ור':
ב) שם פנימי לא קנה וא"ר נתמן:
ג) שם ואנהרינעו לעיינין וס' והמאזר וסבר וגרדור ור':
ד) רשב"ם ד"ה או דילמא ור' וכל אחד חשוב במקום צפני ענאן:

מוסף רש"י

התיר לו מנעלו. העבד ללוקח (קדושין כב.). גרדור. גרמאז' צלעין (שם). הגבירה. העבד את הלוקח (שם). מאי קאמר. מה ענין הגבהה דענאנא להצצהה דהכא. הגבהה דענאנא לוקח מנביה הספן והכא אמרינן שעצבד מנביאו משום עבודה שהלוקח משעבד צו לקטומו צחזקה (שם).

מוסף תוספות

א. והוא שבתא, אבל אכלא אין השבחה בחפידיה בבנין. רמב"ן. ב. דכיון שהניחו הגר לאותן בתלים בעין בקרקע נעשו גם הכתלים מכלל נכסי הגר וכאילו החזיק בגוף הקרקע דמי. ר"י מנצ.